

DROŻYĆ SIĘ (4) *vb impf*

się (2), sie (2).

o jasne.

inf drożyć się (2). \diamond *praet* 3 *sg m* drożył się (1). \diamond *fut* 1 *sg m* będę się drożył (1).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVIII w.*

Żądać *wysokiej zapłaty lub ceny; aestimare Cn [z czym]* (4) : Gdy nálezi okręt/ w którym się ná morze puścić mieli: Pan okrętu drożył się znaymem. *SkarŻyw* 134; *CiekPotr* 44.

Zwrot: »nie ma się z czym drożyć« = *rzecz jest małej wartości* (1): Niemiał się téż z czym drożyć/ bodźcą [*w ostrogach*] połamáne *WyprPl* A4v.

W przen (1) : Ono ínadz żadne ítworzenie Kiedy zna vpokorzenie Nie moze się nigdy íróżyć A z równą się rzeczą drożyć *RejJóz* E7.

Formacja współrdzenna: *wzdrażać się*.

SB